

[Arne Melchior]

tænke mig, at hverken statsministeren, Det Konservative Folkepartis gruppeformand, finansudvalgsmedlemmer eller de trafikpolitiske ordførere kan kontrasignere det dér fantasi-foster.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg har lidt ondt af fru Connie Hedegaard, og jeg må nok finde mig i muligvis at blive betegnet som smålig, når jeg rejser spørgsmålet om kemikaliegrundene i København.

Jeg har forstået, at det nu er anden eller tredje gang, fru Connie Hedegaard har stillet med et tilbud fra statens side om at betale oprensningen af visse industrigrunde i Københavns Kommune. Jeg vil gerne gøre fru Connie Hedegaard opmærksom på, at det lovforslag, regeringen har fremsat under den lidet poetiske betegnelse nr. L 109, pålægger staten udgiften til oprensningsforanstaltninger på gamle kemikaliegrunde, når man har godkendt foranstaltningerne efter forslag fra bl.a. Københavns Kommune eller Amdsråd. Der må altså være tale om noget mere, fru Connie Hedegaard.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Connie Hedegaard, om tilbudet om at træde ind med statsmidler er et tilbud om at bistå Københavns Kommune med oprensning af gasværksgrundene, for i så fald er der tale om en nyhed, som er ganske væsentlig at få på plads af hensyn til debattens yderligere forløb, især for så vidt angår miljøaspektet.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Må jeg ikke starte med at sige, at jeg synes, det er utroligt, at Socialdemokratiets formand kan holde en lang tale om København, Københavns problemer og Københavns udviklingsmuligheder og ikke en eneste gang påpege, at Københavns Kommune også har et ansvar og i højere grad kunne gøre noget. Der var ikke ét kritisk ord til Københavns Kommune. Det var alt sammen undskyldninger for alle de problemer, man havde. Jeg kan godt forstå Socialdemokratiets formand, for Socialdemokratiet har haft den ledende post i Københavns Kommune siden 1903.

Så til fru Margrete Auken om trafik. Jeg forstår slet ikke det med den kollektive trafik. Fak-

tisk har vi da f.eks. med DSB-forliget vist, at vi var interesseret i at styrke den kollektive trafikudvikling i hovedstaden.

Hvad angår de private midler, kan der ikke være den store overraskelse i, at jeg mener, at vi i 1990'erne skal prioritere hovedstadsområdet højere, end tilfældet har været i de senere år. Det var, hvad jeg sagde, og det var i øvrigt også, hvad der fremgik af statsministerens indlæg. Der er ikke noget som helst mystik i det, uanset hvor mange gange fru Margrete Auken vil tage ordet.

Så om Øresundsforbindelsen. Jeg ved ikke, hvad man kalder det, men jeg kalder det i hvert fald privatfinansieret, når man har et privat aktieselskab, der foretager en privat lånoptagning. For min skyld må man gerne kalde det noget andet, men det er i hvert fald det, jeg mener.

Jeg kan ikke forstå, at hr. Arne Melchior har så store problemer med en privatfinansieret magnetbane. Man kan diskutere, sådan som man også skal ifølge DSB-forliget, om man synes, det er den rigtigste løsning – dér må hr. Arne Melchior og CD gerne mene noget andet – men det skulle ikke være noget problem at få den privatfinansieret. Hvorfor skal København vente endnu i årevis på en infrastrukturudvikling, fordi der ikke er penge på de offentlige budgetter, hvis der står private, der gerne vil påtage sig opgaven, fordi de får pengene ind igen? I øvrigt er det så deres problem, hvordan de gør det. De muligheder synes jeg da vi skal undersøge.

Når jeg sagde, at man skulle prøve at få lidt mere perspektiv ind i stedet for alt det småfnidder, var det, fordi når en hr. Leif Hermann nu er så misundelig over, at der er andre end SF, der interesserer sig for de dér grundens oprensning, bliver det straks til, at vi har lovet at ville oprense nogle præcise grunde.

Jeg sagde, at mit parti syntes, at det var et af de forslag, man burde overveje i de kommende måneder, når man skal have en samlet plan for, hvad statens bidrag og hvad de andres bidrag til hovedstadens udvikling skal være. Jeg prøvede også at skitsere en model for, hvordan man måske kunne sørge for, at staten hjalp med finansiering af de store opgaver, som kommunen ikke kan klare, og fik pengene hjem igen.

Hvorfor er det så problematisk, at man prøver at nævne nogle ideer i stedet for som hr.